

RITUS COMMUNIONIS

Sacerdos dicit:

Præcēptis salutáribus móniti,
et divína institutióne formáti,
audémus dicere:

Pater noster, qui es in cælis:

sanctificétur nomen tuum;

advéniat regnum tuum;

fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra.

Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie;

et dimítte nobis débíta nostra,

sicut et nos dimíttimus debitoribus nostris;

et ne nos indúcas in tentatióne;

sed líbera nos a malo.

Líbera nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus malis,
da propítius pacem in diébus nostris,
ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti,
et a peccáto simus semper líberi
et ab omni perturbatióne securi:
exspectántes beátam spem
et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.

**Quia tuum est regnum, et potéstas, et glória in
sæcula.**

Dómine Iesu Christe, qui dixísti Apóstolis tuis:
Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis:

ne respicias peccáta nostra,
sed fidem Ecclésiæ tuæ;

eámque secúndum voluntátem tuam
pacificáre et coadunáre dignéris.

Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

Amen.

Pax Dómini sit semper vobíscum.

Et cum spíritu tuo.

Offérte vobis pacem.

*Et omnes, iuxta locorum consuetudines, pacem, communionem et
caritatem sibi invicem significant.*

*Deinde sacerdos accipit hostiam eamque super patenam frangit, et
particulam immittit in calicem. Interim cantatur vel dicitur:*

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:

miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:

miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:

dona nobis pacem.

*Sacerdos genuflectit, accipit hostiam, eamque aliquantulum elevatam
super patenam vel super calicem tenens, versus ad populum, clara voce
dicit:*

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.

Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.

**Dómine, non sum dignus, ut intres sub téctum
meum,**

sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

*Postea accipit patenam vel pyxidem, accedit ad communicandos, et
hostiam parum elevatam unicuique eorum ostendit, dicens:*

Corpus Christi.

Communicandus respondet:

Amen.

Et communicatur.

Ant. ad communionem (Hebr 13, 8)

Iesus Christus heri et hódie, ipse et in sæcula.

*Deinde, stans ad altare vel ad sedem, sacerdos, versus ad populum,
iunctis manibus, dicit:*

Orémus.

Súmpsimus, Dómine, læti sacraménta cælestia:

præsta, quæsumus,

ut ad vitam nobis proficiant sempitérnam,

qui beátam semper Vírginem Mariám

Fílii tui Genetrícem et Ecclésiæ Matrem

profitéri gloriámur.

Per Christum Dóminum nostrum.

Amen.

RITUS CONCLUSIONIS

Sequuntur, si necessariæ sint, breves annuntiationes ad populum.

*Deinde fit dimissio. Sacerdos, versus ad populum, extendens manus,
dicit:*

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spíritu tuo.

Sacerdos benedícit populum, dicens:

Benedícat vos omnípotens Deus,

Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

Populus respondet:

Amen.

*Deinde diaconus, vel ipse sacerdos, manibus iunctis, versus ad
populum dicit:*

Íte, missa est.

Populus respondet:

Deo grátias.

SANCTA MISSA

1 January 2019 – Sanctæ Dei Genetricis Mariæ

In octava Nativitatis Domini

RITUS INITIALES

Amen.

Grátia Dómini nostri Iesu Christi, et caritas Dei, et
communicatió Sancti Spíritus sit cum ómnibus
vobis.

Et cum spíritu tuo.

ACTUS PÆNITENTIALIS

*Deinde sequitur actus pænitentialis ad quem sacerdos fideles invitat,
dicens:*

Fratres, agnoscámus peccáta nostra,
ut apti simus ad sacra mystéria celebránda.

*Fit brevis pausa silentii. Postea omnes simul formulam confessionis
generalis perficiunt:*

**Confíteor Deo omnipoténti et vobis, fratres,
quia peccávi nimis
cogitatióne, verbo, ópere et omissióne:**

et, percutientes sibi pectus, dicunt:

mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.

Deinde prosequuntur:

**Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem,
omnes Ángelos et Sanctos,
et vos, fratres, oráre pro me
ad Dóminum Deum nostrum.**

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátur nostri omnípotens Deus

et, dimissis peccátis nostris,

perdícat nos ad vitam aetérnam.

Amen.

Sequuntur invocationes:

V. Kýrie, eléison.

R. Kýrie, eléison.

V. Christe, eléison.

R. Christe, eléison.

V. Kýrie, eléison.

R. Kýrie, eléison.

Deinde cantatur vel dicitur hymnus:

Glória in excélsis Deo

et in terra pax homínibus bonæ voluntátis.

Laudámus te, benedícimus te,

adorámus te, glorificámus te,

**grátias ágimus tibi propter magnam glóriam
tuam,**

Dómine Deus, Rex cæléstis,

Deus Pater omnípotens.

Dómine Fili Unigénite, Iesu Christe,

Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris,

qui tollis peccáta mundi, miserére nobis;

**qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecatióne
nostram.**

Qui sedes ad dexteram Patris, miserére nobis.

Quóniam tu solus Sanctus, tu solus Dóminus,

tu solus Altíssimus,

Iesu Christe, cum Sancto Spíritu: in glória Dei

Patris.

Amen.

Quo hymno expleto, sacerdos, manibus iunctis, dicit:

Orémus.

*Et omnes una cum sacerdote per aliquod temporis spatium in silentio
orant.*

Tunc sacerdos, manibus extensis, dicit orationem collectam:

Deus, qui salutis aetérnæ,

beátæ Mariæ virginitáte fecúnda,

humáno géneri præmia præstitísti, tribue,

quæsumus, ut ipsam pro nobis intercedere

sentiámus, per quam merúimus Fílium tuum

auctórem vitæ suscípere.

Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti,

Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

Amen.

LITURGIA VERBI

Deinde lector ad ambonem pergīt, et legit primam lectionem, quam omnes sedentes auscultant.

A reading from the book of Numbers

6:22-27

The Lord spoke to Moses and said, ‘Say this to Aaron and his sons: ‘‘This is how you are to bless the sons of Israel. You shall say to them:

May the Lord bless you and keep you.

May the Lord let his face shine on you and be gracious to you.

May the Lord uncover his face to you and bring you peace.’’

This is how they are to call down my name on the sons of Israel, and I will bless them.’

Ad finem lectionis significandam, lector acclamat:

Verbum Dómini.

Omnes respondent:

Deo grátias.

Psalmista, seu cantor, psalmum cantat vel dicit, populo responsum proferente. (Ps 66 (67))

R. O God, be gracious and bless us.

O God, be gracious and bless us / and let your face shed its light upon us. / So will your ways be known upon earth / and all nations learn your saving help. **R.**

Let the nations be glad and exult / for you rule the world with justice. / With fairness you rule the peoples, / you guide the nations on earth. **R.**

Let the peoples praise you, O God; / let all the peoples praise you. / May God still give us his blessing / till the ends of the earth revere him. **R.**

Postea lector secundam lectionem ex ambone legit, ut supra.

A reading from the letter of St Paul to the Galatians

4:4-7

When the appointed time came, God sent his Son, born of a woman, born a subject of the Law, to redeem the subjects of the Law and to enable us to be adopted as sons. The proof that you are sons is that God has sent the Spirit of his Son into our hearts: the Spirit that cries, ‘Abba, Father’, and it is this that makes you a son, you are not a slave any more; and if God has made you son, then he has made you heir.

Verbum Dómini.

Deo grátias.

Sequitur Allelúia:

Allelúia, allelúia.

Multifárie olim Deus loquens pátribus in prophétis, novíssime diébus istis locútus est nobis in Fílio.

Allelúia.

Postea diaconus, vel sacerdos, ad ambonem pergīt et dicit:

Dóminus vobíscum.

Et cum spíritu tuo.

Léctio sancti Evangéllii secúndum Lucam

Glória tibi, Dómine.

2:16-21

The shepherds hurried away to Bethlehem and found Mary and Joseph, and the baby lying in the manger. When they saw the child they repeated what they had been told about him, and everyone who heard it was astonished at what the shepherds had to say. As for Mary, she treasured all these things and pondered them in her heart. And the shepherds went back glorifying and praising God for all they had heard and seen; it was exactly as they had been told.

When the eighth day came and the child was to be circumcised, they gave him the name Jesus, the name the angel had given him before his conception.

Verbum Dómini.

Laus tibi, Christe.

Deinde fit homilia, quæ a sacerdote vel diacono habenda est.

Homilia expleta, cantatur vel dicitur symbolum seu professio fidei:

Credo in unum Deum,

Patrem omnipoténtem,

factórem cæli et terræ,

visibílium ómnium et invisibílium.

Et in unum Dóminum Iesum Christum,

Fílium Dei Unigénitum,

et ex Patre natum ante ómnia sæcula.

Deum de Deo, lumen de lúmíne, Deum verum de Deo vero,

génitum, non factum, consubstantiálem Patri:

per quem ómnia facta sunt.

Qui propter nos hómines et propter nostram

salútem descendit de cælis.

Ad verba quæ sequuntur, usque ad factus est, omnes se inclinant.

Et incarnátus est de Spírítu Sancto

ex María Vírgine, et homo factus est.

Crucifixus étiam pro nobis sub Póntio Piláto;

LITURGIA EUCHARISTICA

Sacerdos dicit:

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,

quia de tua largitáte accépimus panem,

quem tibi offérimus,

fructum terræ et óperis mánuum hóminum:

ex quo nobis fiet panis vitæ.

Populus acclamat:

Benedíctus Deus in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,

quia de tua largitáte accépimus vinum,

quod tibi offérimus,

fructum vitis et óperis mánuum hóminum,

ex quo nobis fiet potus spiritalis.

Benedíctus Deus in sæcula.

Stans postea in medio altaris, versus ad populum, extendens et iungens manus, sacerdos dicit:

Oráte, fratres:

ut meum ac vestrum sacrificium

acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Populus surgit et respondet:

Suscípiat Dóminus sacrificium de mánibus tuis

ad laudem et glóriam nóminis sui,

ad utilitátem quoque nostram

totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ.

Deinde sacerdos, manibus extensis, dicit orationem super oblata:

Deus, qui bona cuncta ínchoas benígnus et pérficis,

da nobis, de sollemnitate sanctæ Dei Genetrícis

lætántibus, sicut de ínitiis tuæ grátiae gloriámur

ita de perfectióne gaudére.

Per Christum Dóminum nostrum.

Amen.

Tunc sacerdos incipit Precem eucharisticam.

Dóminus vobíscum.

Et cum spírítu tuo.

Sursum corda.

Habémus ad Dóminum.

passus et sepúltus est,

et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras,

et ascéndit in cælum, sedet ad dexteram Patris.

Et íterum ventúrus est cum glória,

iudicáre vivos et mórtuos,

cuius regni non erit finis.

Et in Spírítum Sanctum, Dóminum et

vivificántem: qui ex Patre Filióque procédit.

Qui cum Patre et Fílio simul adorátur et

conglorificátur: qui locútus est per prophétas.

Et unam, sanctam, cathólicam et apostólicam

Ecclésiám.

Confíteor unum baptísma in remissionem

peccatórum.

Et expécto resurrectionem mortuórum,

et vitam ventúri sæculi. Amen.

Deinde fit oratio universalis, seu oratio fidelium.

Grátias agámus Dómino Deo nostro.

Dignum et iustum est.

Sacerdos prosequitur præfationem, manibus extensis.

In fine autem præfationis iungit manus et, una cum populo, ipsam præfationem concludit, cantans vel clara voce dicens:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus

Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PREX EUCHARISTICA

Accípite et manducáte ex hoc omnes:

hoc est enim Corpus meum,

quod pro vobis tradétur.

Accípite et bíbite ex eo omnes:

hic est enim calix Sáanguinis mei

novi et ætérni testaménti,

qui pro vobis et pro multis effundétur

in remissionem peccatórum.

Hoc fácite in meam commemoratiónem.

Mystérium fidei.

Mortem tuam annuntiámus, Dómine,

et tuam resurrectionem confitémur, donec vénias.

Sacerdos accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,

est tibi Deo Patri omnipoténti,

in unitáte Spírítus Sancti,

omnis honor et glória

per ómnia sæcula sæculórum.

Amen.